

Dienas režīms

Šodien ir ceturtdiena, 2016. gada 24. novembris.

Ir rudens, ārā ir apmācies [zataženo], rīta [ranní] krēsla [soumrak], un līst sīks [drobný] lietutiņš. Pareizs laiks ir 6.20. Mobilajā telefonā/tālrunī zvana [vyzváni] modinātājs [budík]. Ir laiks celties [vstávat]. Ļoti negribas celties. Slinkums [lenost]. Tomēr [nicméně] ceļos un eju dušā [duša: sprcha], apģērbjos [apģērbties: oblékat se]. Pulkstenis [hodiny] rāda [rādīt: ukazovat] jau 6.40, un modinu [modināt: budit] visus trīs puisēnus – abus skolniekus [skolnieks: školák] un bērnudārznieku [školkáč]. Nevienam no viņiem celties negribas, taču visi lēnām [pomalu] rāpjas [rāpties: lézt] ārā no migām [miga: pelech]. Pēc tam dodos uz virtuvi [virtuve: kuchyně] un gatavoju [gatavot: chystat] brokastis [snídaně], vāru kakao un auzu putru [auzu putra: ovesná kaše], smērēju [smērēt: mazat] un saiņoju [saiņot: balit] kārbīnās [kāriba/-iņa: krabička] sviestmaizes un ābolus otrajām brokastīm [otrās brokastis: svačina], leju termosos tēju.

Ap [kolem] pulksten septiņiem visi trīs zēni samiegojušies [samiegojies: ospalý] sēž pie galda un ēd. Brīdī [brīdis: chvíle] vēlāk visi joņo uz vannas istabu tīrīt [čistit] zobus, abi skolnieki pagrābj [pagrābt: čapnout] skolas somas [aktovka], silti saģērbjas un jau 7.25 skrien uz tramvaja pieturu, lai 7.50 jau būtu skolā.

Tikmēr arī mēs ar pašu mazāko dodamies uz 44. autobusu, lai 8.30 būtu dārziņā [školička]. Nododu [nodot: předat] dēlu audzinātājam [audzinātājs: vychovatel], un pati steidzos [steigties: pospíchat] mājup [domů]. Pa ceļam pagūstu [pagūt: stihnout] sapīkt [nakoupit] visu to, kas trūkst [trūkt: chybět] ledusskapī. Pēc deviņiem jau esmu mājās un slēdzu iekšā [slēgt: zapnout] datoru [dators: počítač]. Līdz plkst. 10.00 esmu atbildējusi uz saņemtajām [saņemts: přijatý] e-pasta ziņām [ziņa: e-mailové zprávy] un ķeros pie tulkojumiem. Līdz pusdienlaikam [pusdienlaiks: poledne] esmu paspējusi [paspēt: stihnout] padarīt nelielu daļu darba. Pusdienās “apbalvoju” [apbalvot: odměnit] sevi ar iepriekšējās dienas [předchozí den] vakariņu paliekām [paliekas: zbytky] un jau 13.00 steidzos uz bērnudārzu izņemt [vyzvednout] mazuli [mazulis: prcek]. Atpakaļceļā [ceļš: zpáteční cesta] viņš aizgūtnēm [dychtivě] stāsta par piedzīvojumiem [dobrodružství] mežā, par draugiem un garšīgajām [garšīgs: chutný] pusdienām. Pārnācis mājās, mazais ir tā noguris [unavený], ka apēd mandarīnu un pēc brīža iet gulēt diendusu [diendusa: odpolední spánek].

Uzlieku vārīties zupu un atkal ķeros pie darba. Pēcpusdienā, apmēram [přibližně] 15.00 no skolas pārrodas [pārrasties: vrátit se] lielie puīši, un abi pazūd [pazust: mizet] savās istabās. Īsti nezinu, vai pie datora, vai mājasdarbiem. Puspiecos atgādinu [atgādināt: připomínat] lielajiem, ka ir laiks paēst launagu [launags: svačina] un doties uz treniņiem. Abi divi labprāt paēd, sazvana draugus un dodas prom [prýč]. Atkal varu brīdī strādāt, jo vēlākais [nejpozději] pulksten 18.00 modīsies trīsgadnieks.

Trīsgadnieks pamostas pievakarē lieliskā omā [oma: nálada] īsi pirms vakara pasaciņas [pasaka: pohádka], un mēs līdz raidījumam [raidījums: pořad], kas sakas plkst. 18.45, ejam rotaļāties [hrát si]. Pēc obligātās vakara pasaciņas, pulkstenis jau rāda [rādīt: ukazovat] 19.00, un abi gatavojam vakariņas [večeře]. Pēc neilga brīža noguruši, bet apmierināti [spokojený] pārnāk abi lielie brāļi, un mēs visi kopā plkst. 19.30 sēžamies [sēsties: sedat] pie galda, runājamies par to, kas dienā piedzīvots un noticis, par visu svarīgo un arī nesvarīgo. Pēc vakariņām abi lielie puīši uzkopj [uzkopt: uklízet] virtuvi un dodas savās darīšanās, bet es vannu [vannot: koupat] pašu mazāko, lasu pasaku un lieku viņu gulēt [likt: ukládat spát]. Pulksten 21.00 mazulītis jau guļ. Pārbaudu [pārbaudīt: kontrolovat], ka vidējais [prostřední] skolnieks ir sagatavojis skolas somu, cerams neko nav aizmirsis [aizmirst: zapomenout si], dzenu [dzīt: hnát] viņu dušā un pie miera. Tīnis [puberták] par savām darīšanām rūpējas pats. Esmu priecīga, ja plkst. 22.30 viņš jau ir nodzēsis gaismu [nodzēst: zhasnout světlo].

*Brno, 2016. gada 24. novembrī
latviešu valodas konversācija*

Kad abi jaunākie bērni ir gultās, atkal varu ķerties pie saviem darbiem. Enerģijas un iedvesmas [*inspirace*] pietiek līdz plkst. 23.00, kad nekas cits vairs neatliek [*nezbývat*], kā arī man doties pie miera.

Un tā katru dienu ar nelielām izmaiņām...